

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind regimul deșeurilor

Având în vedere prevederile art. 2 alin (1) din Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile, care se referă la obligația statelor membre de a transpune prevederile directivei în dreptul intern în data de 5 iulie 2020,

având în vedere faptul că România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, trebuie să pună în aplicare obligațiile care derivă din acquis-ul UE și să adopte acte normative care creează cadrul necesar și predictibil pentru autoritățile locale și mediul privat în sensul stimulării performanței, concurenței echitabile, evitând astfel obstacolele în calea bunei funcționări a pieței interne,

ținând cont de faptul că modificările și completările aduse de Directiva 2018/851/UE actului european de bază afectează caracterul unitar și privesc cea mai mare parte a Legii nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care a asigurat transpunerea Directivei 2008/98/CE, pentru asigurarea stabilității legislative s-a ales soluția de înlocuire a legii cu o nouă reglementare, urmând ca aceasta din urmă să fie în întregime abrogată.

Ținând cont de faptul că România a primit în data de 9 iunie 2021 Avizul motivat nr. C(2021)2137 final privind neîndeplinirea obligației de comunicare a măsurilor de transpunere în legislația națională a Directivei (UE) 2018/851 și care atrage atenția Guvernului asupra sancțiunilor financiare pe care Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) le poate impune, în temeiul art. 260 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), și pe care Comisia Europeană le va aplica astfel cum se prevede în Comunicarea Comisiei Europene (2011/C 12/01) privind punerea în aplicare a art. 260 alin. (3) din tratat și în Comunicarea Comisiei C(2016) 8600 — „Legislația UE: o mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune”,

ținând cont de prevederile art. 260 alin. (3) raportat la art. 258 din TFUE, în cazul în care Comisia Europeană sesizează CJUE pentru neîndeplinirea obligației de transpunere în termen a unei directive adoptate în conformitate cu o procedură legislativă, aceasta poate solicita aplicarea de sancțiuni pecuniare (sumă forfetară și/sau penalități zilnice de întârziere). Cuantumul sancțiunilor pe care Comisia Europeană le poate propune CJUE pentru a fi aplicate României este următorul:

— sumă forfetară de minimum 1.643.000 euro;

— penalități între 1.985 și 119.125 euro pe zi de întârziere după pronunțarea hotărârii instanței UE.

Având în vedere că gestionarea eficientă a deșeurilor, promovarea prevenirii și reducerii generării de deșuri reprezintă domenii-țintă care trebuie reglementate, iar neadoptarea măsurilor stabilite prin prezenta ordonanță de urgență poate conduce la lezarea interesului public, a sănătății umane, precum și a intereselor și obiectivelor politicii de mediu privind conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului,

luând în considerare faptul că, prin Decizia nr. 802/2009, Curtea Constituțională a României stabilește că emiterea unei ordonanțe de urgență pentru punerea de acord a legislației naționale cu cea a UE în situația în care este iminentă declanșarea procedurii de infringement în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene este pe deplin constituțională,

luând în considerare faptul că aceste elemente vizează un interes public general și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Obiectul, domeniul de aplicare și definiții

ARTICOLUL 1

Dispoziții generale

Prezenta ordonanță de urgență are ca obiectiv asigurarea unui înalt nivel de protecție a mediului și sănătății populației prin instituirea de măsuri:

a) de prevenire și reducere a generării de deșuri și de gestionare eficientă a acestora;

b) de reducere a efectelor adverse determinate de generarea și gestionarea deșeurilor;

c) de reducere a efectelor generale determinate de utilizarea resurselor și de creștere a eficienței utilizării acestora, ca elemente esențiale pentru asigurarea tranziției către o economie circulară și a garanței competitivității pe termen lung.

ARTICOLUL 2

Domeniul de aplicare

(1) Se exclud din domeniul de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență următoarele:

a) efluenți gazoși emiși în atmosferă;

b) soluri (in situ), inclusiv soluri contaminate neexcavate și clădiri legate permanent de sol;

c) soluri necontaminate și alte materiale geologice naturale excavate în timpul activităților de construcție, în cazul în care este sigur că respectivul material va fi utilizat pentru construcții în starea sa naturală și pe locul de unde a fost excavat;

d) deșuri radioactive;

e) explozivi dezafecțiți;

f) materii fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidența prevederilor alin. (2) lit. b), paie și alte materii naturale nepericuloase provenite din agricultură sau silvicultură și care sunt folosite în agricultură sau silvicultură sau pentru producerea de energie din biomasă prin procese sau metode care nu dăunează mediului și nu pun în pericol sănătatea populației.

(2) Se exclud din domeniul de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, în măsura în care sunt reglementate prin alte acte normative, următoarele:

a) apele uzate;

b) subproduse de origine animală, inclusiv produse transformate care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1.069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu

sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.774/2002, cu excepția produselor care urmează să fie incinerate, depozitate sau utilizate într-o instalație de producere a biogazului sau a compostului;

c) carcase de animale care au decedat în orice alt mod decât prin sacrificare, inclusiv animale care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii, și care sunt eliminate potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.069/2009;

d) deșeuri rezultate în urma activităților de prospectare, extracție, tratare și stocare a resurselor minerale, precum și a exploatarea carierelor, care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 856/2008 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive;

e) substanțe destinate utilizării ca materii prime pentru furaje, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (2) lit. (g) din Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei și care nu constau din sau care nu conțin produse secundare animale.

(3) Sedimentele depuse în apele de suprafață în scopul gestionării apelor și a căilor navigabile sau al prevenirii inundațiilor, al atenuării efectelor inundațiilor și secetei ori asanării terenurilor nu se supun prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, în cazul în care se face dovada că respectivele sedimente sunt nepericuloase și nu contravin normelor obligatorii de drept intern.

(4) Actele normative care transpun directive individuale pot stabili pentru gestionarea anumitor categorii de deșeuri reguli speciale pentru cazuri individuale sau reguli care completează dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență.

ARTICOLUL 3

Semnificația termenilor specifici utilizați în prezenta ordonanță de urgență este prevăzută în anexa nr. 1.

ARTICOLUL 4

Ierarhia deșeurilor

(1) Următoarea ierarhie se aplică prioritar în cadrul politicii și legislației de prevenire a generării și de gestionare a deșeurilor:

- a) prevenirea;
- b) pregătirea pentru reutilizare;
- c) reciclarea;
- d) alte operațiuni de valorificare, precum valorificarea energetică;
- e) eliminarea.

(2) Aplicarea ierarhiei deșeurilor prevăzute la alin. (1) are ca scop încurajarea acelor opțiuni care produc cel mai bun rezultat global în privința mediului și a sănătății populației.

(3) În acest sens, pentru anumite fluxuri de deșeuri specifice, aplicarea ierarhiei deșeurilor poate suferi modificări în baza evaluării de tip analiza ciclului de viață privind efectele globale ale generării și gestionării acestor deșeuri.

(4) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului ia în considerare principiile protecției mediului, ale precauției în luarea deciziei de mediu, principiul durabilității, fezabilității tehnice și viabilității economice, protecției resurselor, economiei circulare, precum și impactul global asupra mediului, sănătății populației, economiei și societății, potrivit prevederilor art. 1 și 21.

(5) În vederea aplicării ierarhiei deșeurilor sub coordonarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, autoritățile publice centrale din următoarele domenii: economiei, finanțelor, dezvoltării și amenajării teritoriului, sănătății, agriculturii și

cercetării, după caz, reglementează prin modalitatea de aplicare a instrumentelor economice prevăzute în anexa nr. 2 sau a altor instrumente și măsuri adecvate, după caz, care va fi aprobată prin hotărâre a Guvernului.

ARTICOLUL 5

Subproduse

(1) Este considerat subprodus, și nu deșeu, potrivit definiției prevăzute la pct. 10 din anexa nr. 1, o substanță sau un obiect care rezultă dintr-un proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea respectivei substanțe sau a respectivului obiect, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) utilizarea ulterioară a substanței sau a obiectului este certă;
- b) substanța sau obiectul poate fi utilizat direct, fără a fi supus unei alte prelucrări suplimentare decât cea prevăzută de practica industrială obișnuită;
- c) substanța sau obiectul este produs ca parte integrantă a unui proces de producție;
- d) utilizarea ulterioară este legală, și anume substanța sau obiectul îndeplinește toate cerințele relevante privind produsul, protecția mediului și protecția sănătății pentru utilizarea specifică și nu va produce efecte globale nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

(2) În cazul în care nu au fost stabilite criteriile la nivelul Uniunii Europene autoritatea publică centrală din domeniul economiei împreună cu autoritatea publică pentru protecția mediului stabilesc, dacă este cazul, prin ordin de ministru comun, criteriile detaliate pentru aplicarea condițiilor prevăzute la alin. (1).

(3) În lipsa unor criterii la nivel european sau național, pentru aplicarea condițiilor prevăzute la alin. (1), în cazul în care există solicitări din partea producătorilor de deșeuri, autoritatea competentă pentru protecția mediului decide prin autorizația de mediu/autorizația integrată de mediu, pentru fiecare situație în parte, dacă o substanță sau un obiect este considerat subprodus.

(4) Autoritatea publică centrală din domeniul economiei notifică statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene ordinele prevăzute la alin. (2), potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 6

Încetarea statutului de deșeu

(1) Anumite categorii de deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri, potrivit definiției prevăzute la pct. 10 din anexa nr. 1, în cazul în care au fost supuse unei operațiuni de reciclare sau altei operațiuni de valorificare prevăzute în anexa nr. 3, dacă respectă cumulativ următoarele condiții:

- a) substanța sau obiectul urmează să fie utilizat în scopuri specifice;
- b) există o piață sau cerere pentru substanța sau obiectul în cauză;
- c) substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice și respectă legislația și normele aplicabile produselor;
- d) utilizarea substanței sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

(2) În cazul în care nu au fost stabilite criteriile la nivelul Uniunii Europene, în cazul în care există solicitări din partea producătorilor de deșeuri, agenția județeană pentru protecția mediului, denumită în continuare *APM*, analizează și verifică împreună cu reprezentanții Gărzii Naționale de Mediu

îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și transmite cele constatate Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, denumită în continuare ANPM, care le centralizează și propune criterii pentru fiecare situație în care anumite deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri.

(3) Pentru aplicarea condițiilor prevăzute la alin. (1), criteriile prevăzute la alin. (2) iau în considerare eventualele efecte negative asupra mediului și sănătății umane ale substanței sau ale obiectului în cauză, respectă alin. (5) și sunt adoptate prin ordine de ministru.

(4) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene ordinele prevăzute la alin. (3), potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Pentru evaluarea condițiilor prevăzute la alin. (1) și aplicarea alin. (2) se folosește următoarea listă care nu este exhaustivă:

a) deșeuri autorizate ca material de intrare în procesul de valorificare;

b) procese și tehnici de tratare permise;

c) criteriile de calitate privind încetarea statutului de deșeu pentru materialele care rezultă din operațiunea de valorificare în conformitate cu standardele aplicabile produselor, inclusiv valori-limită pentru poluanți, atunci când este necesar;

d) cerințe pentru sistemele de gestionare pentru a demonstra conformitatea cu criteriile de încetare a statutului de deșeu, inclusiv pentru controlul calității și automonitorizare, precum și pentru acreditare, dacă este cazul;

e) cerințe pentru emiterea unei declarații de conformitate.

(6) O persoană fizică autorizată sau juridică care utilizează, pentru prima dată, un material care a încetat să mai fie deșeu și care nu a fost introdus pe piață sau care introduce pe piață un material pentru prima dată după ce a încetat să mai fie deșeu se asigură că materialul îndeplinește cerințele relevante în baza legislației aplicabile în materie de substanțe chimice și a celei referitoare la produse.

(7) Condițiile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie îndeplinite înainte ca legislația privind substanțele chimice și produsele să se aplice pentru materialele care au încetat să mai fie deșeuri.

ARTICOLUL 7

Lista deșeurilor

(1) Clasificarea și codificarea deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, se realizează potrivit:

a) Deciziei Comisiei 2000/532/CE din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul art. 1 lit. (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în temeiul art. 1 alin. (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase, cu modificările ulterioare;

b) anexei nr. 4.

(2) Includerea unui obiect sau a unei substanțe pe listă nu înseamnă că respectivul obiect ori respectiva substanță se consideră ca fiind deșeu în orice împrejurare.

(3) O substanță sau un obiect este considerat deșeu numai în cazul în care corespunde definiției prevăzute la pct. 10 din anexa nr. 1.

ARTICOLUL 8

(1) Producătorii și deținătorii de deșeuri, persoane juridice, sunt obligați cumulativ să clasifice și să codifice deșeurile generate din activitate în lista deșeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1), după care să întocmească o listă a acestora.

(2) În cazul unui tip de deșeu care se încadrează potrivit listei deșeurilor prevăzute la art. 7 alin. (1) sub două coduri diferite în

funcție de posibila prezență a unor caracteristici periculoase — codurile marcate cu asterisc, încadrarea ca deșeu nepericulos se realizează de către producătorii și deținătorii de astfel de deșeuri numai în baza unei analize a originii, testelor, buletinelor de analiză și a altor documente relevante solicitate de către autoritatea de protecție a mediului.

(3) Laboratorul de referință din cadrul ANPM analizează cazurile de incertitudine referitoare la caracterizarea și clasificarea deșeurilor și face propunerea de încadrare corespunzătoare.

(4) În scopul determinării posibilităților de amestecare, a metodelor de pregătire prealabilă, reciclare, valorificare și eliminare a deșeurilor, producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice sunt obligați să efectueze și să dețină o caracterizare a deșeurilor periculoase generate din propria activitate și a deșeurilor care pot fi considerate periculoase din cauza originii sau compoziției și dacă acestea prezintă una sau mai multe dintre proprietățile prevăzute în anexa nr. 4.

(5) Producătorii și deținătorii de deșeuri autorități publice de apărare, ordine publică și siguranță națională sunt obligați să încadreze în codurile prevăzute în Decizia Comisiei 2000/532/CE, cu modificările ulterioare, fiecare tip de deșeu generat de propria activitate, pe baza reglementărilor specifice pentru gestionarea deșeurilor.

(6) Autoritățile competente definite la pct. 2 din anexa nr. 1, producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice vor utiliza clarificările și orientările privind interpretarea și aplicarea corectă a legislației UE relevante în materie de clasificare a deșeurilor, respectiv privind identificarea proprietăților periculoase, determinarea prezenței vreunor proprietăți periculoase în deșeuri și, în ultimă instanță, clasificarea deșeurilor ca periculoase sau nepericuloase, așa cum sunt ele publicate de Comisia Europeană în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

ARTICOLUL 9

(1) Pe baza originii, testelor, buletinelor de analiză și a altor documente relevante puse la dispoziție de producătorii și deținătorii de deșeuri prevăzuți la art. 8 alin. (4) și (5), ANPM, prin laboratorul național de referință, consideră că un deșeu este periculos dacă acesta prezintă una sau mai multe dintre proprietățile prevăzute în anexa nr. 4, chiar dacă acesta nu figurează ca atare pe lista deșeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1).

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică Comisiei Europene, cu celeritate, deșeurile considerate ca fiind periculoase și care nu figurează ca atare pe lista deșeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1), furnizând acesteia toate informațiile relevante.

ARTICOLUL 10

(1) În cazul în care ANPM, prin laboratorul național de referință, deține dovezi care arată că un deșeu ce figurează pe lista deșeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1) ca fiind periculos nu prezintă niciuna dintre proprietățile prevăzute în anexa nr. 4, poate considera acest deșeu ca fiind nepericulos.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică Comisiei Europene, cu celeritate, cazurile prevăzute la alin. (1), furnizând toate informațiile relevante în vederea revizuirii listei deșeurilor.

ARTICOLUL 11

Este interzisă reclasificarea deșeurilor periculoase ca deșeuri nepericuloase de către producătorul sau deținătorul de deșeuri prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase la un nivel mai mic decât nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos.

CAPITOLUL II Cerințe generale

ARTICOLUL 12

Răspunderea extinsă a producătorilor

(1) În vederea prevenirii, reutilizării, reciclării și a altor tipuri de valorificare a deșeurilor, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului promovează sau, după caz, propune măsuri cu caracter legislativ și/sau ghiduri, recomandări, prin care producătorul produsului, persoana fizică autorizată sau persoana juridică care, cu titlu profesional, proiectează, produce, prelucrează, tratează, vinde ori importă produse este supus unui regim de răspundere extinsă a producătorului.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) includ următoarea listă care nu este exhaustivă:

a) încurajarea proiectării de produse și de componente de produse care să aibă un impact redus asupra mediului și care să genereze o cantitate scăzută de deșeuri în timpul producerii și al utilizării ulterioare și asigurarea valorificării și eliminării produselor care au devenit deșeuri în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1)—(3) și ale art. 20;

b) încurajarea producției, dezvoltării și comercializării de produse și de componente de produse cu utilizări multiple, care conțin materiale rezultate din reciclare durabile din punct de vedere tehnic și care, după ce devin deșeuri, pot fi valorificate și eliminate corespunzător, în condiții de siguranță pentru mediul înconjurător și sănătatea populației;

c) acceptarea produselor returnate și a deșeurilor rezultate după ce produsele nu mai sunt folosite și asigurarea gestionării ulterioare a acestora fără a crea prejudicii asupra mediului sau sănătății populației, precum și asumarea răspunderii financiare;

d) punerea la dispoziția publicului a informațiilor disponibile cu privire la caracterul reutilizabil și reciclabil al produselor;

e) impactul produselor pe parcursul întregului lor ciclu de viață, de ierarhia deșeurilor și, după caz, de potențialul de reciclare multiplă.

(3) În vederea aplicării răspunderii extinse a producătorului se iau în considerare fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică, efectele globale asupra mediului și sănătății populației, precum și impactul social, cu respectarea necesității de a asigura buna funcționare a pieței interne.

(4) Răspunderea extinsă a producătorilor se aplică cu respectarea responsabilităților prevăzute la art. 22 alin. (1), art. 23 și legislației privind produsele, iar în cazul unui conflict între prezenta ordonanță de urgență și Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, cu modificările și completările ulterioare, acestea din urmă prevalează în cazul aplicării răspunderii extinse a producătorilor.

(5) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a obligațiilor, producătorii de echipamente electrice și electronice, producătorii de baterii și acumulatori portabili trebuie să implementeze răspunderea extinsă a producătorilor definită potrivit pct. 30 din anexa nr. 1 și să se conformeze cu prevederile ordinului prevăzut la alin. (15) în termen de 9 luni de la publicarea acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) Obligațiile producătorilor de echipamente electrice și electronice, producătorilor de baterii și acumulatori portabili, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.132/2008, cu modificările și

completările ulterioare, și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările și completările ulterioare, rezultate de la produsele pe care le introduc pe piață, se realizează:

a) individual;

b) prin intermediul unei persoane juridice autorizate de comisia de supraveghere a răspunderii extinse a producătorilor prevăzută la alin. (14) și reprezintă transferul de responsabilitate, pe bază de contract, către o organizație colectivă înființată potrivit legislației specifice respectivelor fluxuri de deșeuri.

(7) Pentru schemele de răspundere extinsă a producătorului promovate sau, după caz, propuse potrivit prevederilor alin. (1), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului:

a) definește în mod clar rolurile și responsabilitățile tuturor celor implicați, inclusiv ale producătorilor care introduc produsele pe piața națională, ale organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorului în numele acestora, ale operatorilor publici și privați care gestionează deșeurile, ale autorităților locale și, după caz, ale operatorilor economici care reutilizează sau pregătesc deșeurile pentru reutilizare, precum și ale întreprinderilor de tip economie socială și solidară;

b) definește, în conformitate cu ierarhia deșeurilor, obiective de gestionare a deșeurilor relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorului, pentru a atinge cel puțin obiectivele cantitative prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Legea nr. 249/2015, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 212/2015, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte obiective cantitative și/sau calitative considerate a fi relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorului;

c) asigură implementarea unui sistem de raportare care să colecteze datele referitoare la produsele introduse pe piața națională de producătorii cărora li se aplică răspunderea extinsă a producătorului și date privind colectarea și tratarea deșeurilor rezultate de la aceste produse, cu specificarea, după caz, a fluxurilor de materiale, precum și a datelor relevante referitoare la obligațiile prevăzute la lit. b);

d) asigură tratament egal tuturor producătorilor, fără a impune producătorilor sarcini disproporționate, inclusiv pentru întreprinderile mici și mijlocii sau pentru cantități mici de produse;

e) se asigură prin campanii de informare și conștientizare ca deținătorii de deșeuri, care fac obiectul unor scheme de răspundere extinsă a producătorului, să fie informați cu privire la prevenirea producerii de deșeuri, la centrele de refolosire, pregătire pentru refolosire, la sistemele de preluare și colectare și la prevenirea aruncării necontrolate a acestora;

f) stabilește măsuri, inclusiv stimulente, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, pentru ca deținătorii de deșeuri să își îndeplinească obligația de a încredința deșeurile către sistemele de colectare separată;

g) se asigură că sumele plătite de către producător cu titlu de contribuții financiare pentru conformarea cu obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului acoperă următoarele costuri pentru produsele pe care le introduce pe piața națională:

(i) costurile de colectare separată, de transport și tratare, inclusiv tratarea necesară pentru îndeplinirea obiectivelor de gestionare a deșeurilor stabilite la nivelul Uniunii Europene, precum și costurile necesare pentru atingerea altor obiective prevăzute la lit. b), luând în calcul veniturile obținute din reutilizare, din vânzarea ca materii prime secundare a materialelor provenite din produsele lor sau din garanțiile nerevendicate;